

affinitate. Et sonus rectus atra avip; additi attracti ab
aria etia. I. avip q̄ in attrahit et sedis virilite matria
pulmoni. Cu imaginatio; plaudere atra phantasie. Hinc
pot balbutire quenque ex eo, qd lingua musculi & mactu:
dine & point tenere firmiter linguam.

QV̄STIō, 4^a

De potentia audiendi.

Auditus post usum alteris sensib; nobilior; qd mei conservat
ad suā parandas. Abundant aury flexib; oblongi instar la-
brynthi, ne sonus recto impetu sensu latet. Hinc humores usi-
tum, ut testicula capiantur ne transiant iesus. Tertia for-
men membrana qd ē (tympanū auditus uorant), qd si caue-
tur tenuit tria tricula, in qd aer qd sonuerit.

Et tympanū uerbo ejusq; afferit i urebro descendit
q; quem spirib; ales uenient ad tympanū, et ipsi audibilis ad
sum cōm transiunt. Subim auditus aer inclusus in illa
membrana hinc autē aer, qd sit nimis aer, i medium p
qd sonus emittit, nūmp; elemittit, qd i ejusq; sp̄e in aere de-
montari, qd hic uita carit, illa uita poterit.

Capit, 9^m

QV̄STIō, 1^a

Sit ne odor exhalatio corporis odorati, an n?

Odor nō fumus exhalao, id j̄litas sensibili. Sbi qd odor i den-
sibili qd si, qd i hit subtili, j̄lis fumus exhalao. Uin
odor de nominat subtili j̄le, et in sum agit, qd j̄litas. Atq;
fumus facile solvuntur.

q^o 22

Quæstiō, 2°,

Q[uo]d p[er] actio[n]e o[ste]ndor o[ste]gnat[ur], q[uo]d
civis sublimis sit?

Odor o[ste]gnat[ur] ex p[ro]mixtio[n]e q[uo]d g[ener]alitate, dominate necessitate. Vnde
terre tractus fruendi, et aridi, ut Arabie odoris sive
feracissimi. Hicq[ue] odor aliqd humiditatis. Vnde q[uo]d nimis conser-
vatur odorum amittunt. Deniq[ue] aliqd calor[us] postulat, q[uo]d humi-
dum, q[uo]d diuersit[er] et alternat.

Sic deficiens odor e[st] q[uo]d h[ab]et ex i[ps]o p[ro]mixtione resul[ta]ndo:
minante necessitate, et calore, atq[ue] olfactu[m] mouens. Hicq[ue] sublimis
e[st] corpus mixtiorum. Hicq[ue] ipsi multe sunt ignota, magno-
ra sunt odor acutus, asperbus, granis, suavis, flores u[er]o
elongi co[nt]inens, stent, q[uo]d illi odor magis gustus p[re]uenit.

Quæstiō, 3°,

Q[uo]d p[er] actio[n]e defundatur odor, et p[er] q[uo]d
mediu[m] ad olfactu[m] p[re]ueniat,

Odor plerisque defunditur a corpore odoriferu[m] p[er] sublimam fumem.
ejusq[ue] p[er] inhalationem ex ipso corpore, ut per expia. Alij[o]ne
in sententiis odor vnde p[er] p[re]uenientur p[er] sublimem odoriferum,
nisi e[st] q[uo]d h[ab]et ipsa, q[uo]d odor p[er] se non p[er] suos ejus. Ehi[us] ex
breuitate temporis, in q[uo]d templum. Hicq[ue] in p[ar]te 2o q[uo]d senti-
t[ur] ab illis, q[uo]d sunt sup[er] corp[us] manifestu[m], id est ab illis.
q[uo]d sunt infra. Ehi[us] in d[omi]ni d[omi]nali exhalatio. Medium e[st] aer, etq[ue]
ventus. Deo odor rapit, q[uo]d aerem in i[ps]o, i[ps]o, ejus
p[er] sentiunt, secundu[m] velut, q[uo]d aerem in i[ps]o, i[ps]o, ejus
non rapit, q[uo]d aer in instanti statim furiunt.

Quæstiō, 4°,

Qd nam sit organū olfaktus.

Non residet olfactus in cerebro, qm olfactio, et odor, que
dores inserviant, & in cerebro sensibiliter. Non est in nervis cere-
bris, in nervo p. naso expenso, qm uideremur odory perire,
neque in abditum alijs recessu.

It. go. odoratus, seu pōn. odorandi in tuberculis mamillar-
iis, item dictis. Et illudine. Et alijs frustis molibus.
Et nā illa tuberculā qd ad int. aliud ponunt inservire. Sunt
tubercula in superiori extremitate narī juxta relictū fabrica
nde articulo. Et pōnt. Scindit tū organū olfaktus tegi. And.
Gramula qdā, qd respirationē tollit ut sensibili. odor.

Quæstiō, 5^a

H. olfaktus hōis hebesior sit, qm
aliorū animalium?

As si longius spectatis pīp, sūmū cōfiam, neq. qd pōn.
odorandi in hōi, et bellus, qd spīp, si in accentuaria
perfūctiōne consideremus. As affl. mōlti alii sunt,
et longiori distātia odorem capiunt. Et pīp odoris nōcā
sentīunt.

Capit. 10.

Quæstiō, 1^a

De ortu et nā saporis, de ḡ eijs spīb.

Oriti Sapor ex mixtione qdūcūtatu. Defiti Sapor ē effusio in humi-
do aquo facta a seco terrysti. Et calore recognoscere justificata qd
in pōn ē ad artū p. alteriorim deducens. Sapori spīb varia
numeratū extēndit, Atēm sunt dulis, et amarus.

90 2a

Quæstio. 2^a.

Huc quæstus à sésu tactu, et nactu
organico differat?

Pro dixi natiq; ab omnib; tactus, nempe calor etc. dicit ab organo
organus, nempe sapore. Et confricti, q; ad hoc n; iunt q; si
organum s; organo q; in multis p;ibus ē tactus. Vbi n; regula,
n; hic n; sit nisi in lingua, in pleris in linguis uspide, Vbi
nerui motores: s; in aliis in radice Vbi magis luminataq; ē.

Sinque subia rara, atq; laxa, ut humoris, q; seporis ue-
hi culū. Tunc facile imbibat ad radicē spissū ualido nititi.
Tunica cingit pectoris Vbi oī cor. Non constat musculus
post medianā linea ad dextrā, laua & dividit, venis ductus tollit
arterias.

Capit. II.

Quæstio. 1^a.

Quod nam sit tactus organū,
quod mediū.

Organū p;licet pars carnoſa seu nervosa. Et q; ad hinc p;am
tactus Vbi sentit fit: sentio fit Vbi latus sentit: Et
latus sentit in illis p;ibus: So in illis ē p;ior tactus.

De medio omni ē n; regni aliq; qd mediet in p;iam
ab omnib; Vbi q; agit aquas sine aliq; medio externo, in
suo statu natu agere in corpora mysticis in ea q; intro-
ducere frigidi tam: Et hoc n; efficiet sine tactu: Hinc est.

Quæstio. 2^a.

Sint unus ne factus, an potes?

Res uero una est in spiritu insima. Hoc quod uicium habet obtemperare: Secundum uerum in spiritu insima. Et aenigma quod oculi spectaculus tangit hunc unum manum inuariandi organum, quod oculi mutant ipsilacionem et oculi spectaculus, quod est constat. Reliqua uideri possunt anno 2.

Quæstiō, 3.

Et sensibile possum supra suū sentiat?

Responde: Quod est sensibile in spiritu, et possum: id quod in modo cognoscitur ab obtemperante oculo: hoc est quod per illam secundum illas insimul sentitur obtemperare. Hoc affirmatur non solum de rebus sensibilibus, verum et de justitia et iustitia, et hinc nisi quis per ipsam transire possit, non si aliquid obtemperare est aliud, non potest in spiritu posse, non tam per se, non etiam separata ab obtemperante.

Cap. vi, 12.

Quæstiō, 1.

Quae sententia ab excellenti sensibili
ludatur?

Responde: excellentia sensibile sentit reperientia organi, id est in sensibili, ut huius modi sententia hinc est, quod oculis sentire ait non possit, sed etiam sentire. Mandata tamen est sensibile excellentia non ludere, sed per pacem, nec corrumpere organa nisi excedenti ratione, exagrande. In hys propositis vero non sentire est sentire organum corporis, cuius reperientia sentitur.

Finis lib. 2, de 212.

Liber Tertius de zia.

Caput Primum

Quæstio, 1°

Sint ne quæ sèssus externi?

*Brasse. q. 20 sunt mī. q. 30a emuntant pōas extērni.
q. 30a colligunt ex dīcīs mōis fāthī, q. 30a mutatā.
S. etat Mai. pīt ex cōllectiōne pōas in aīto 2. q. aēda-
pōas. In mēdī.*

*Lx hæc q. nō standū superest sensu tactu ē origi-
ne et nūc pītate tñq. pīnūlātē oītī ex idē pīmītōi cītē-
tū cōnīstītūtē tempōrātū rēgītū ad pīmītōi atq. ē tñq. dī-
mītōi ultīmū.*

*Nō standū 2. tactu et pīsūlī oībī animatiōi cōuenītē.
Nō standū 3. hīm tactu et pīsūlī cēteris animatiōi pīmītōi
ē hī pōas orīntātē accītētē pīmītōi expīlātōi tēpīa-
mēdo.*

+ Quæstio, 2°, +

Caput, 2^m,

Quæstio, 1°

*Hē extērni sūs & fūnciōnes sūs
percipiant?*

*B. nō. q. areflectere sup suā pōas i. pīsūlī tñq. intellētūs
fāctūtātēs. q. q. pōas sensu alī dītōi ipīsūlī sensu (visiō
mītōi idē). Dīt nōllā pōas fēt extērni suū dītōi. S. nōllā
pōas extērni cogītītī suā pōas.*

Vn. Olfactis. scilicet a pupore uisione, nec illi pruision
e primaria sit. 2° sive ex tenuis a pupore delationes
ex suis organis, his n. erit phantasia, illas appig.

Qvæstio 2^a

An detr' s̄s̄s̄ coris, et & in cerebro

Implexus resident. in dñe.

Dati sūt iūj, q̄ coquim⁹ dñm̄ suū extenuis, q̄d et bruta
fauuntur nō fūs̄t sūt extenuis: q̄d sum uīm extenuis 2ij
tagim & primario sensuendi instiō p̄fici, atq̄ diffundit in
s̄t intus.

Residet sūt iūj (in animalib⁹ p̄fectis) in cerebro & in
cerebro sunt alij sūt: in alijs alijs imparibus & h̄c idem
q̄ h̄c alia uigilat mouili: n̄ sine hoc sūt q̄ illa retinet inq̄:
libet sūt p̄fici.

Capvt 3mo

Qvæstio 1^a

An interior s̄s̄s̄ numerus recte

& P̄mis constitutus.

Dati Phantasias. q̄dātī p̄oā, q̄dī p̄fici retinet ab int̄ in-
teriorē tēperatūrē sūt: dō h̄c & phantasias, q̄dātī Phantasias.

Obliuīum & an dñi memoria sensitiva p̄fici a Phantasias
Rēt. Cursus neg. apert⁹ q̄ Phantasiām obire manus ēt me-
moriā n̄ s̄t, m̄ brūiū organi p̄fici: dō s̄m̄ apert⁹ q̄dū tēpera-
tūrē h̄c accommodat⁹ ad accipitend⁹, et retinend⁹ p̄fici.

Dati sūt iūj & in anteriori p̄fici articuli ad ḡm̄ p̄fici:
m̄s̄ p̄fici ab alijs sensib⁹ extenuis ita Phantasias in
reliq̄

reliq; membris effervescit: illis organa hinc reponantur humida.
Qd scilicet ut retinet ipsius istis organa hinc reponantur
humida, et secundum. Qd est accipit, et conservat ipsius.

QVÆSTIÖ . 2.

An aliq; in nrvs svs dividat, componat,
discorrat?

Duo sunt ius interni, ut pte ex superiori qd suis ipsi, et plena-
ria. Pte ipz nego: si qd in hys pte sensu tñ, qd hinc accedit
significare ad intum nec illi immo ministerat pte intum. Pte
affl. si pte investigat de phantasie hanc pte in hoc spacio
significare ex utroq; tñ singulis, et discurrere circa singulas
ad illas, & omnes pertinentes, qd pte coniunctione uaria tñ
hinc aliqd ipsi, ut aliq; sensibilius hinc hinc aliqd libenter.
Hinc aliq; pte pte in re ipsa aia pte docere ex u-
intum, qmphantasiam hanc pte a msi in cogore pte dicit, qd
hinc ab aia nobilitate accipere pte.

Aliq; 2o. nobilioris facultatis u, reflectere in nos
ad nos, qm pte singulis effici, vñ a 1o, & 2o phantasie
concedimus.

Capvt. 4^m: 5^m.

QVÆSTIÖ 1^a

Vñ aia hanc detr' intus agens?

affl. qd intus passim, ad pte sit nuda tabula
et sit in pura pte, eae ut aliq; qd ad ultimum deducatur.
Ita 2o aliqd, qd pte, nisi intus agens: qd hic
dari distinguenda reatu a passim, semp. qd 3o
aliqd ad aliq; pte, distinguenda reatu ab illo.

Oppium phantasmum, unde in sensu spiritualiter potest aliud significare, quod sensus distinguuntur a deposito, nec sequitur phantasma, in sensu materiali, in se ipsum, sed in sensu, quod tunc est, quod significatio, non intellectus, id productio spiritus intelligibilis foret.

Inclusus agens non dicitur in Angelis, quod in sapientia et genio habent species infinitas. Non datur talis agens, quod spiritui faciat, quod ille faceret. Non datur uoluntas agens, quod non pertinet, quod recipiat species; Denique inclusus agens non intelligitur, id tamen productio spiritus intelligibilis, et quod non est in natura sapientiae, quod sapientia.

Quæstio 2.

Quæ sint intell. a genit. membris?

Respondeo. 1° iustitiaephantasmata et horum sunt et aliud in illa productio, hoc non si corporale, non inveniret ad productio ne spiritus intelligibilis: si spirituale in organo corporis recipi non potest. 2° iustitiaephantasmata, non aliud, quoniam concurrent ad illa actionem ad productio ne spiritus intelligibilis.

3° munus et facere spiritui inclusibili actu, quod nita hunc est spiritus in intelligibili, in quo spiritu representatur: Unde ipsi libri representata sunt obiectum intelligentie: at representata in conceptu intelligentie participant, et talis intelligitur immensus et productio intelligibilis. 3° munus et productio spiritus intelligibilis, hanc tuas munera in re non dicuntur, sed tamen non potest esse.

Quæstio 3.

Nec dandæ sint in nostro intell. species intelligibiles.

Respondeo. 1° quod supra regit sensibiles: 2° inclusus intelligibilis. 3° quod sic per se ipsum, sed in sensu, et delectu, ad frondes conceptus res sentitum, et coniunctum, non potest determinari aphantasmis, quod hanc enim naturam, nec in illis.

uniri potest, ut uniti esset Diuinae supradictae ueram speciem intelligi.
Et quod spaciovitatem, et gradus uisitationis, h[ic] n[on] gradus infinie-
tus hoc angusti imperfectio[n]em.

It[em] sp[iritu]s remansit in intell[igibili]o[n]e, alioq[ue] in daturis memorias:
et manerunt usante opere, ut sp[iritu]s sensu[m] extenuat, et co[n]fus.
Nec flexu meo dilabuisti, ut sp[iritu]s, q[uod] non in organo phantasi,
ut suu[m] p[ro]tuta, q[uod] in suu[m] sp[iritu]ualitate sine p[ro]tecto.

Hinc obliges n[on] dari iugum, q[uod] predat alijs sp[iritu]s in-
telligibilis, h[ic] illis rei cuius est captus, h[ic] alterius, q[uod] uix nobis
ad cognoscim[us] rei cuius n[on] tenius sp[iritu]m p[re]cedimus. deinde p[ro]res sen-
sibilis assignamus nobilitatem rei sp[iritu]ualium.

Obliges 2o. Angelus n[on] insigere sp[iritu]m ad recognoscendu[m], q[uod]
est anima immata, in tunc coniuncta sibi, q[uod] n[on] habet aliorum obliga-
tio[n]em. Ut ad eum cognoscendu[m] indigit sp[iritu]s.

Obliges 3o. intell[igibili]o[n]em n[on] sp[iritu]i nisi prius ex parte a phan-
tasmatu[m], h[ic] a uolante, et hinc est q[uod] h[ic] sit temp[or]e consignat,
sp[iritu]s p[otest] esse ab ipso.

Quaestio. 4o.

Dentur ne in nostro intell[igibili]o[n]e sp[iritu]s

intelligibiles q[uod] proprie sit
re[al]is singulivm?

^{Quem} defensit Cursus phantasmaticus, inclinat in primis negatione
affirmatione, q[uod] intell[igibili]o[n]em agens in phantasmatu[m] est ea natura, q[uod] in
dicto non intelligitur quem p[otest] effici. Id h[ic] sp[iritu]s rei singularis
ut dicitur in Physicis: q[uod] in intell[igibili]o[n]e. Argua g[ra]matis p[er] uocem.

Quaestio. 5o.

Nvm sp[iritu]s intelligibiles ab intell[igibili]

agenti p[ro]ducatur?

Ab intell. p. ducunt spes. Mors vero tamen est operis phantasmata. Hinc ergo est ratio agere et p. ducere operis n. i. de terminatus dephantasma. Quod non p. ducunt spem, nisi illius rei cuius deus p. fantasma.

Absentia vero Cursusphantasmam hanc facerephantasmata subiectus corporis. Id hoc non est fantasmatum sicut nec quod formansphantasmata corporis regio simulacrum, includentia. Absentia et p. fantasmam cognoscere possit. Id hoc intelligendum est de corporali et ad ipsius cognoscendis non regi reflectio. Unde et p. fantasmum non cognoscere possit, quia hanc spem in sensuibus ille negaverat. Post tamen p. fantasma cognoscere alij actiones, et passiones, non possunt, quia nec spirituales, nec sensuales cognoscere possunt corporales.

Ab intell. p. fantasma p. ducunt spes generata, et non ab aliis sensibus impeditur; sed in opere admittitur ipsius rerum similitudinem, et ut in aliis quod in illis spes non sit specie, et non generatrix.

Intell. p. fantasmy post fuisse spes intelligibilis alij speciem informans. Post hanc ex spes regreditur hinc clavis specie regreditur et fantasmatum.

In via D. Th. 2. dicit in rectio intell. spes alij existimat, representans rem sub eius predicatione, et alijs considerando in duas partem, id est quod haec spes est regis similitudine, id est D. Th. negat. Post hanc dicit corporis instrutio regulare ad gloriam corporis. Ceterum in opere Schol. id est falso, non est spes, sed est spes instrutio datur in intell. falso, non est spes instrutio, sed est abstractio, si oculi claudantur. Unde ab ead spes post originem instrutio et abstractio.

Quod habet in se intell. p. fantasmo et spes intelligibilis non spiritualium. Unde hanc regi fieri cogitatur augustinus ex ipsius ratione matrum, et ipsius documentis spes memorativa in ipsius intell. p. fantasmo. Spes intelligibilis alienorum cogitationum non potest esse natura alij creaturae, quia cognoscere est fantasmatum Dei.

Quaestio. 6ta.

num 905

Num oes int̄ni svs, et quo nam
cū genere cū int̄lu 2acte
concurrant ad pducē
das spes int̄libiles?

Solaphantasia iurrit immē, cu int̄la agēte qd nō
hor alijs sensib⁹ et mediatis inter hos, et int̄lum agēt.
concurrit autē phantasma ext̄dum, qd hor sit c̄ phan-
tasie actus. Hor phantasma ext̄dum ad illū j̄ cōm̄ rām
veluti regedit, qd j̄ regedit rām singulam iurrit cum
agente, et qd in optioē sedis sit. In op̄e D. The. gl̄i
qas dico sp̄s à m̄takī phantasma in regeditando singul-
qas f̄ int̄lū patiens intellex̄ i accipiens talē sp̄m.
Non sit int̄lū agens ex eo phantasma mate educere p̄ sp̄s
sp̄s intelligibiles qas phantasma statim agit j̄m̄ sit.

Concurrit phantasma in int̄la agente eff̄ t. qd
illum detinet. 2. qd assimilat sibi sp̄m, qd trahit regi-
sentare, qd c̄ffixum ī effixentis. Non i phantasma
iā ext̄dum, cu ad illud int̄lū agens, dum sp̄m fō-
ist, n̄ attinet.

Est phantasma s̄c̄ sp̄s, qd n̄ agit ut instruim
cu n̄ moueatris p̄sp̄, nec sit usq; agentis, qd mediante
agens operi, nec op̄us sit ut eff̄s regiū j̄cā detinend
j̄ndo h̄ac elevati: nec una s̄c̄ sufficit ad p̄ducendū
eff̄um, ut p̄t in int̄la pestiente et sp̄e intelligi-
bile s̄c̄ sp̄s, qd p̄t p̄duci nisi ab utroq.

Capit. 6^m, 7^m 8^m,

Q̄xstio. 1^a

Q. Vintus passiens sit per passiva,
et omnino pura pot?

Q. 1^a Vintus passiens ut pura pot passiva? Dicitur affe
Uicomparasti id obto, a q[uod] partiti recipiendo ipsi; in
q[uod] agit ut rationabile agit in alimento. Dicit negat sibi facili
in intellectu, q[uod] tunc i pot passiva et activa sit, alioq[ue]
n[on] est intellectu actio immaterialis, nec intus dicentes intelligido
agere. Et liberum arbitrium hinc se mere passiva q[uod] conculit
Tridentinum. Nec sequitur id agere, et postea, agit in sibi
ipsi, partiti solus, nec n[on] q[uod] ipsi induxit hinc recipere pot
in intus et ipsi recte in se distincte.

Q. 2^a Vintus ut pura pot. Non legimus in
eo iudicium nisi pura pot appellatur in intus pot
sibilis ut primum operandi nec est talis. Q[uod] igitur intum
est pura pot in inglese intelligibilem, t[ame]n a priori est rati
potam nullis species ex natum. Sed q[uod] si h[ab]eret ipsi est
uti posset aliis specie phantasie, et absens sensum, n[on] q[uod]
est aut percutire sine isto ministerio. 2o. si eay h[ab]eret a
affutare aia corporis constitutionem ad operandum. Nec rati
fuit impudica, q[uod] negauit h[ab]ere h[ab]et ipsi, n[on] q[uod] illi tribuit
intum agentem, q[uod] pot ip[s]i augere.

Quesitio 2^a

Q. Vintus patiens in hoc uero spe
sit an plures?

Dicit unu[m] glosa, q[uod] uera est in spe intelligibilis, p[ro]p[ter]o
q[uod] ratio facili intelligendi, id pot multiplicante p[ro]p[ter]o
formulis, q[uod] intiba. Ux. Cogitans cum intum uocari po
tentiam intellectuam, et rationem practicam, et speculacionem
h[ab]et, n[on] sicut accidens, q[uod] est ueritatem, ac q[uod] in maior
parte

dati dicitur in intum angelicam, et hanc, quoniam in specie latitudinem, et pretium habet, quod angelus habet unitaten infinitus superni luminis mediantibus spiritu infusis atque intellectus hanc tendit in unitate in cuius ad sensitibilia, ^{et} quod eam occupari. ^{et}

^{Et} hunc est secundum syndicationem id lucis intus, et non exteriorum, ^{et} a ^{et} secundum in bono sub ratione boni, ut sub ratione unitatis praecordi, ^{et} de syndicatione spiritus habet intus docens bonum id facientem, malum fugientem.

Quaestio 3^a

Quae per intellectione verbis probatur, an non?

Quia ^{et} dicitur verbum. ^{Et} aff. ^q intelligere ex sua materia vel aliud, quod in eum in se ipso intelligibiliter exprimere. ^{Id} id sit per notitiam ipsius quod est verbum: ^{Et} dicitur verbum. ^Quo ex eo ^{et} dicitur verbum? ^{Et} ductus per intellectum ^q est spiritus est intime per sensus: ^{Et} intima spiritus ^q est hoc verbum ut sit in sensu et in spiritu divina sume pars intelli patens, ^{et} in patere intelligendo prout unum ^q est intellectus.

Hinc aff. ^q intelligere divinam spiritu habeat ^q intellectu non divinam, ut ratione trahit prius ^q dignum verbum: ^q dignum ^q in religione rationale, ^q ^q afflitionis patens ut in hoc intelligere, ab illo ^{et} distinguatur ad hunc maneat nullum dare intellectum, ^q ^q ^q ignorare verba.

Aff. ² ^o: Angelos ^{et} non intelligunt faciem verbum, beatoe in domum uidentur ut faciat verbum nec ^q spiss ex fratre ^q cognoscit, ut alii opinantur cognoscere in gloriam.

Ata ² ^o: ^q intellectus ^q est glorias an uera alio? ^{Et} ^q ^q uera actione. sumimus intellectum ^q dictione seu pronuntiatione verbi, ^q coniuncti. ^{Et} ^q ^q alio ^q est agens ^q tenet agens ^q in alio. ^{Et} ita ^{et} hec dictio ^q est illa. ^{Ut} ^q ^q ^q omnia uera actione ^q coniunct in modo ut sit in illuminatione nostra.

fana et intellectio. Verbum uero est opinio quae sitas uidetur ut positio,
cuia illa competit deo.

Quæstio. 4^a.

Quo pacto in se dirant species
intelligibiles intellectio, verbo, et obtin.

De intellectione reatu differet ab ijs intelligibili. 1° qd. si p. intel-
ligibili & partibili in causa intellectus. 2° qd. alioz & p. s.
una & sine alias, vñ oblogij p. in causa ut faciat rem
facta in hunc et ita intellectum, intellectio uero ad oblogium.

De 2°. Verbo distinguuntur modis ab intellectione. 1° qd. dis-
tinguitur tuis & productis sui. De 3°. Verbo n. dicitur intellectio
actionem p. & n. calor fratre calidatio. De 4° Verbo
distinguuntur ab acto 1° qd. Verbo n. intentio mentale et exponen-
tia & intra mentis. Ita secundum extensum numeri gradus. 2° qd. Verbum
dicitur p. intellectione n. ita uero secundum. 3° different.

Quæstio. 5^a.

Habemus ne proprios rerum singu-
larium conceptus,

De affectu oblogij intus ex opere singulis diligenter uerba. Go
capit singulis sensibilia p. dehinc n. isti e dubitate negari
in p. intus capere actiones singulis ut huius alioz & const
ut huius) opinio. Huius et conceptus singulis.

In oblogij intus agenti inservire ut & singularium
rerum phantasmatibus ducunt p. intelligibili, sine p. p. p. p.
negantur.

Oblogij 2°. desio nisi capere intus singulis sensibilia
ne ut capitur ijs intus. n. sub hoc intelligibili libet, ijs uerbo
sensibili huius ijs noruit.

Oblogij.

¶ Ques. 3º. inr. dñm et cognoscim. n. regni operationem
in rā aliq. nullam sensibili. Deo p̄cepti: N. sufficiat
demonstrationem, magis dñm ueret p̄d n. supponit.

Qvæstio. 6^a.

Posit. ne int̄llos noster p̄t̄ simul
cognoscere, an n?

¶ Ques. 1º. q̄a ita cognoscit sif. in vñ. oculis in ead
data int̄lloz agnoscit literas ex candore papir. q̄ duo in
p̄e dirant diuersam imaginē ex se in oculi mettab. q̄o 2º for
tiori int̄llo. 2º q̄a vñ. oculis p̄t̄ sit fortis in p̄t̄ ut
p̄t̄ in eod momento cum una vdit et de alia delectiori
Gos. in int̄llo huius q̄d 2. fuitiori q̄d 2. de int̄llo angelico.

Hinc ¶ Ques. 2º. q̄is p̄t̄ generis sive sint p̄t̄
forta, sive imp̄fecta, & p̄metuo excludere a subto nisi
regugnant, n. regugnant uo. q̄is intelligibiles & n. te hñst
ut figura hñ. sicut eod est corpore traducendū p̄m addi. si in
verso ritus, q̄d regugnat n. ita n. tunc q̄is intelligibiles et
q̄felicissime.

Qvæstio. 7^a.

Vtr̄ alia hñia se p̄svam essiam
int̄ellogat similiq̄ int̄ellogēdī vis,
et se et p̄prias fūctiones atq̄ hñs si
bi inherentes dñnos
cat?

¶ Ques. 2º. in corpore cognoscere se inherentes sp̄cias n. imm
p̄ suam cōsciē. Et q̄a iā vñscibhō se intellegit & q̄d si uer
et alia intellegit: q̄d intellegit alia p̄ sp̄cias: q̄o et cōsciē. Et

conficiuntur intelligere reflexa: id quod intelligitur per spiritum in-
telligitur intellectus enim non intelligit seipsum sicut spiritus. In-
telligit igitur seipsum alius res.

Item de intellectu de in natura dicitur in categorie sui sui et suorum affectuum
est habilitas sibi inherenter cognoscere. in via huius est aliud
quod experientia seu facultate operari. Hoc uero intellectus per intelli-
gibilem dirende est uisus huius ex facultate actionum quae ex-
ercent ipsas uisus.

Intelligitur nostras existentias de anima quae in corpore, n-
uero anima separata potest se ipsam immobile intelligere. Id uero dicimus
de habilitate intelligibili de habilitate rationis naturalis. huius non supradictio
est bona spiritualia scientia, gratiam, et charitatem; non potest intel-
ligi uite cognoscere nemo non sit sine contemplatione, odio au-
temor dignus. Potest autem huius cognitio cognoscere alijs habilitates
cognitionis cognoscere, id est experientiam mentis et appetitum ad exer-
cendam studiorum actiones.

Quæstio. 7.

Nuero intelligentie speculari phantasma:
In opere facit, nec nec?

De animi iuncta corpori uero glorijs sat de his sine ordinariis in-
tellectibus admixta, nec speculariphantasmata. Et si
impedit sensus minus operari intell. Id hoc querit ex eo quod
nisi recte speculariphantasmata. Et institutum ratio uero natura
intelligibilis speculations est natura ad obiectumque istum ut dum
una spiritum attinet obiectum, obiectus que illa sit fieri potest
in eadem sit contundat.

Diximus corpori uero glorijs quod in libro xxii sic
autem uicem statutus intelligere sine recurso ad phantasmata.
Id uero de anima Christi ad hunc in statu uite mortali potest
cum ratione uniusquis, nam ratione constitutioque non erat corporis sub-
iectus. Dixerim dum anima iustus obiectum quod dum anima experiet
comtemplacionem et exprimationem factam et rapido cerneret acti-
ones.

ones sensuum vium aequaliter pertinet, ut si in cetero non
erit extrahitur effectus aequaliter poterit natura contingere.

Capit. 9^m. 10. 11. 12. 13.

Quesitio. 1^a.

Distributio ne recle appetitus
in intellectivum et
sensitivum,

De appetitu mulier diximus in Mer. de familiis. De igitur ratio-
nibus in appetitu intellectivum et sensitivum. Appetitus intellectus
est, ut huius datur quod est spiritualis appetitus a nobis: id n^o
appetitus proprius sensitivus, quod hoc est in corporalem phantasias.
Hoc ergo intelligitur usque spiritualis: Go in teatu²⁰ id datur in nobis
appetitus sensitivus fieri, quod hinciam nam sensitiva coem cum
phantasiis. Non conceditur sensus hic appetitus: Go et nobis. Et con-
fessio quod aliud appetitus intellectus sequuntur id boni dilecta-
tio, id appetitus sensitivus: Go datur appetitus sensitivus
dicitur: ab appetitu intellectivo.

Siximus quod appetitus intellectus sequitur intellectivum, sensi-
tivusphantasiam. Utroque illius similes libatoe, isti q^{uod} a dicto ita
logorum n^o de actibus voluntatis et in hiunc nec sunt quod a iudici-
cium id sequuntur subiecta ad rem. Deinde utroque est spir-
itualis et in karoz et in circa, appetitus sensitivus corporalis
et in karoz et in circa. Tandem utroque p^{ro} se et ordine natu-
ræ appetitus sensitivus n^o uero ei.

Hinc aliquid est admiratione pertinere ad intellectum
et n. admiratione fixus actus mentis in suscepione animi
mi sicut constat, q^{uod} admiratione est de re aliud nova et in
solita, et in Christum cadere potuerit, q^{uod} sicut sicca p^{ro}
mentalis aliud nouum agnoscat.

Colliges 2° risum qd gaudium et delectatione qd illo
rigitur p̄tinere ad uerum libet appiū qd gaudium in uolitate
delectatio in appiū sensitivo uenit: qd ipsam uo faciē
deductionē in qd risus fratre consistit immē uiri & facultate
materna ac p̄t in ad illam p̄tinere. Vn sic de fītē ri-
sus. P̄risus ē coniunctio qd animi ex rejuvanda molitus ad
conceptum intus gaudium explicandum qd toras et loris ma-
uli impetu qd am mouentis.

Quæstio, 2°:

Sit ne voltas intu nobilior, an n?

By intuū dū uolitate nobiliorē. Et qd ea p̄tē i nobilio, cui
huius: actus: et obtrā ex uelatione sunt id sit uolatū intel-
lectus comparari in uolatū: sō i nobilia. Et mei. qd. an
p̄mē qd huius natū nobili intus nūmē sapientia et prudētia
sunt nobiliorē, i m̄ huius natū nobili uolatū. V.g. ex justitia
temporalia etiam huius magnitudo p̄badiſtū nobili intus
superat huius p̄badiſtū magnitudine nobili uolatū, ex adi-
lumen & locis charitatis: sō intus qd huius nobilior est.

Et qd 2° a actus intus ē magis intus intus qmā-
nis uolatū uolatū; in ille p̄tē abrahā iste in p̄tē p̄p̄-
sapientiā. 2° in actu intus p̄p̄ne consistit beatitudine natū
qd p̄nitē in contemplatiōne subiectis separantibz: sō actus intus
i nobilio actu uolatū ē in genere moris id in genere enī.

Et qd 3° qd p̄tē intus nūmē uerum ē qd simi-
litudinē et abstractiō ſit p̄p̄ndit ab extē. i m̄ p̄tē uolatū
mit. n. uolatū p̄p̄do actu apparet nisi in ordine ad extē.
id p̄tē p̄tē i abstractiō eo nobilio ē: sō p̄tē intus
i nobilio actu p̄p̄ne p̄tē uolatū. Nu p̄tēt qd in-
tellectus p̄p̄ndit sō i corpore ap̄hētas mortaliō, ab his n.
uolatū et degredit uerbi qd tē, p̄tē ab intus degredit.
Argū op̄ia ex p̄badiſtū nobili uolatū ſolutioſis facile ſit:

Quæstio, 3°:

¶ voltas re ipsa dirat ab int̄?.

¶ affl. 1° q̄ s̄tia n̄t dicitur. go et p̄d. 2° q̄ uobis
mouet int̄, int̄ diligit uobis. id ead p̄oia n̄ p̄d.
se mouere et diligere sentiunt. 3° q̄ alioq̄ regnū nos uol-
late int̄igere, et in de uelle.

Vñ d̄ diligēt 1° n̄ sportare ut alijs p̄oia dicata libera
qd ipsa mea s̄t actus iudicium fuit. id sufficere qd possit
arbitrari uo. p̄prium actu excusare. suspendere, esto iu-
dicium ab alio facultate ipsa regnū inq̄ libertas sit
rad̄im in radice, admiringante. Vñ uobis h̄ libera.

Diligēt 2°. actus uolatilis u subordinari actibus in-
colligat u subordinati ualifatio illuminationi. h̄c n̄ illam
regnū nec. Vñ ab ead p̄oia facere p̄st: at alijs uolatilis
n̄ nec regnū actus int̄. p̄st n̄ uobis uigile int̄
notitia suspendere actu.

Qvæstio. 4°.

¶ vt voltas s̄vv eliciat actu,
regnū in int̄ iudicatrix
notitia an n̄?

Hanc q̄em auctoritatem in metu brevi. q̄. cap.

Qvæstio. 5°

¶ ad animat̄is motu vis diri-
gens, impellens et exequēs
co currat?

¶ ad motu p̄sionis concitat p̄oia diligens, et

hoc sic in leibz intell. ut in bellisphantasia. D. aff. q. a
mōbus p̄grediung dēcūp fuit à natura ut coniunctio inq-
uerit ad uera declinaret id hoc ē negl nisi dete p̄ia re-
sentari s̄tā appui ipsi diligens ac determinans. Id p̄st
in hoc h̄ intell. in bellisphantasia p̄intet.

¶ 2d. & dete ad mōbu p̄gressus appui q. sit ca-
ffas de modo ingreditur talis mōbus. B. aff. & tū q. a mōbu
p̄gressus ist ad grāndas salutarias et declinandas aduersas in-
capitas ut dixi. It ad appui p̄bet affūs amoris ad illa
et affubus' fuge ad ipsa. Go mōbus p̄gressus ab appui
ans coefficienti et imperatibi, q. haec dicitur q. d appui bellum
nō mouebat alio alio superiori appui: at appui horum co-
pore lib monestri à uolante.

¶ 3d. Ut flux appum dete p̄ia motius in heren, men-
bris q. mōbu p̄x efficiat? B. eff. q. a. alio appui dim-
inanens actio p̄gressus ē transiens illa in loco istarum
motuum solo corpore ex tempore recipit. Go appui et p̄ia
distinguntur. hanc appui moueat p̄iam motuum et in hoc
p̄stat q. alijs p̄iam motuum. D. tangim ē imperans et ut q.
concurrit no p̄ia motius eff. ad hunc alio sic. i. currib
p̄ia atq.

Hinc. B. liget. i. q. in sōno iudicij libertate care-
amus, q. impedit in actiō intell. et in q. iudicij, q. multi iud-
dicendi uolunt concipiunt et q. futuris sic et nō regni admo-
bi ut q. excedendo iudicij h̄ sic libertate ut uideri est
in eisq. et phreneticis.

B. liget. re mōbu ab iudicij impedit loco moueri
sine in fluxu appui et imaginacionis, nec ultum le q. dico
sua faci libatibz careat natū.

B. liget ultimo. Actum uolente appui vim mouenti
nō q. iudicatio p̄barat q. p̄ia motius id q. secura appui
q. p̄ia mouens ut ex dictibz constat.

En tota vōa de via q. tenus corporis constructa necu-
gmo intres nouem dies q. floribus numire faute et deinceps
De Virgine optulerat adotimus. 28. Iulij. MDCXX.

finis lib. De aīa hīm.

28. July
Anno D. M. D. C. XXIII.

{
Ave Deo Virginis
Matri,